

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.539 van 7 april 2011
in de zaak A. 187.102/VII-37.149.**

In zake : Ludo BAKKOVENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Cies Gysen en Tom Swerts
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de BVBA ALERIS ALUMINUM DUFFEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Mallien
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 februari 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 17 december 2007 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 april 2007, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Corus Aluminium (thans de BVBA Aleris Aluminum Duffel) voor het verder exploiteren

en veranderen van een aluminiumverwerkend bedrijf, gelegen aan de A. Stocletlaan 87 te Duffel, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 201.044 van 18 februari 2010 zijn de debatten heropend, werden de partijen uitgenodigd om het actueel belang bij het beroep toe te lichten en werd het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

De verzoeker heeft een toelichtend stuk ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker en de tussenkomende partij hebben laatste memories ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 december 2010.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Ryckalts, die loco advocaten Cies Gysen en Tom Swerts verschijnt voor de verzoeker, advocaat Saartje Callens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pascal Mallien, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 25 oktober 2006 dient de NV Corus Aluminium, rechtsvoorgangster van de tussenkomen partij, bij de deputatie van de provincie Antwerpen een vergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van een aluminiumverwerkend bedrijf, gelegen aan de A. Stocletlaan 87 te Duffel.

3.2. Tijdens het openbaar onderzoek van de aanvraag worden elf schriftelijke bezwaren ingediend waarin onder meer gewezen wordt op de geluids- en de geurhinder die de bedrijfsactiviteiten in de omgeving teweegbrengen.

3.3. Bij besluit van 26 april 2007 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning voor een termijn van twintig jaar. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden, waaronder de volgende :

"- De activiteiten in de gebouwen van de Walemstraat dienen te gebeuren achter gesloten ramen en deuren.

(...)

- Alle branders dienen ten laatste op 31/10/2007 vervangen te worden door low NO_x- branders.

(...)

- Alle geluidsreducerende maatregelen voorgesteld in het MER of gelijkwaardige alternatieven hiervan moeten als volgt uitgevoerd worden : vóór einde 2007 de noodzakelijke aanpassingen aan de koeltoren CALP, de aanzuigopeningen van de transfo's en het gevelrooster van de koeling smeltoven gieterij 5 en vóór einde 2008 alle noodzakelijke aanpassingen aan de schouwen. Zes maanden na het uitvoeren van al deze maatregelen dient een volledig akoestisch onderzoek van de volledige site uitgevoerd te worden door een erkend deskundige in de discipline geluid. Uit deze studie dient te blijken dat aan de geldende geluidsnormen kan voldaan worden, indien dit niet het geval is dient een saneringsplan opgesteld te worden met de daaraan gekoppelde fasering. Dit dient in drievoud overgemaakt te

worden aan de vergunningsverlenende overheid, die ze ter informatie of desgewenst ter evaluatie zal overmaken aan AMV en AMI.

- In afwijking van artikel 5.2.1.2§3 van VLAREM II mag de normale aanvoer van aluminiumschroot tussen 6 en 22 uur plaatsvinden.

- In afwijking van artikel 5.2.1.5§5 van VLAREM II bedraagt de breedte van het groenscherm minimum 3 meter en is dit overeenkomstig de bouwvergunning.

(...)

- Ten laatste einde 2007 dient de nieuwe schouw van minstens 27 m bij de tandemwals in gebruik te worden genomen. Ten laatste in augustus 2008 dient de quarto warmwals met nieuwe schouw, die hoger is dan de bestaande schouw bij de huidige duo warmwals, in gebruik te worden genomen".

3.4. Tegen voormelde beslissing stellen de VZW Natuurpunt en een aantal omwonenden, waaronder de verzoeker, administratief beroep in bij de Vlaamse regering.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden verscheidene adviezen uitgebracht :

- a) het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, deelt op 16 juli 2007 mee dat de inrichting noch in een definitief, noch in een voorlopig beschermd landschap gelegen is;
- b) op 18 juli 2007 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij ter kennis dat zij gelet op het voorwerp van de beroepschriften zonder adviesbevoegdheid is;
- c) het advies van 27 juli 2007 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij is gunstig met betrekking tot het aspect afvalstoffen;
- d) de afdeling Toezicht Volksgezondheid verleent op 17 augustus 2007 gunstig advies over de vergunningsaanvraag;
- e) het advies van 22 augustus 2007 van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid is eveneens gunstig;
- f) op 23 augustus 2007 brengt de afdeling Milieuvergunningen een voorwaardelijk gunstig advies uit;
- g) door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie wordt op 27 augustus 2007 voorgesteld om de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en de beroepen vergunning te wijzigen door de opgelegde bijzondere

exploitatievoorwaarden aan te vullen met een aantal bijkomende voorwaarden.

3.6. Met het thans bestreden besluit van 17 december 2007 wiligt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de ingestelde beroepen deels in. De in eerste aanleg genomen beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen wordt als volgt gewijzigd :

"1. in artikel 3, § 3 bijzondere voorwaarden wordt het zevende gedachtenstreepje aangevuld met:

'De exploitant dient binnen een termijn van drie maanden een geluidssaneringsplan met betrekking tot de koeltorens die achteraan op het bedrijfsterrein staan, ter goedkeuring voor te leggen aan de afdeling Milieu-inspectie. De noodzakelijke saneringsmaatregelen dienen te zijn uitgevoerd tegen uiterlijk eind 2008.

Bij het volledig akoestisch onderzoek dient er minstens een geluidsmeting plaats te vinden aan de overkant van de Nete bij de kritische windrichtingen, zijnde noord-noordwest ter hoogte van de school.

Er dient te worden gewerkt met gesloten ramen en deuren.'

2. in artikel 3, § 3 bijzondere voorwaarden wordt het achtste gedachtenstreepje aangevuld met:

'Het lossen van aluminiumschroot dient binnen te gebeuren.'

3. artikel 3, § 3 bijzondere voorwaarden wordt aangevuld met:

'-De exploitant dient vóór 1 oktober 2008 een bijkomende studie te laten uitvoeren door een erkend deskundige in de discipline lucht waarin enerzijds een evaluatie gebeurt van de genomen geurmaatregel (verhoging schouwen) en anderzijds wordt onderzocht op welke concrete manier de geurhinder, afkomstig van de walserij nog verder kan worden beperkt. Deze studie dient ook de uitvoeringstermijnen te bevatten binnen dewelke de geurbestrijdingsmaatregelen zullen worden genomen. Deze studie dient in drievoud te worden overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid, die ze ter beoordeling en goedkeuring overmaakt aan de afdeling Milieu-inspectie en ter informatie aan de afdeling Milieuvergunningen''.

De overige bepalingen van de beroepen beslissing worden bevestigd.

Het bestreden ministerieel besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat het bedrijf aluminium extrusieproducten produceert waaronder platen, banden, profielen, buizen en staven op basis van walsblokken, legeringen, aangekochte smeltblokken, licht organisch gecontamineerd extern schroot en intern blank schroot; dat de inrichting beschikt over diverse afdelingen: gieterij (inclusief de Greenmelt voor de recuperatie van extern aluminiumschroot), extrusieafdeling (5 persinrichtingen), warm- en koudwalserij, afwerkingsafdeling, CALP (thermische, mechanische en oppervlaktebehandelingen) en diverse nutsvoorzieningen; dat de huidige gieterijen een totale capaciteit hebben van gemiddeld 215.000 ton per jaar; dat de uitbreiding een zesde gietinstallatie betreft met een capaciteit van 80.000 ton per jaar voor het hersmelten van intern schroot; dat er ook een aantal wijzigingen in de procesinstallaties van de andere afdelingen worden gevraagd onder andere de vervanging van een duowals door een quatrowals;

Overwegende dat in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf (minder dan 100 meter van de terreingrenzen) het woongebied Duffel, een woonuitbreidingsgebied en zonevreemde woonzones liggen; dat de bevolkingsdichtheid in de omgeving vrij hoog is in vergelijking met de gemiddelde bevolkingsdichtheid in Vlaanderen;

Overwegende dat de beroepen ingediend door derden voornamelijk betrekking hebben op geluids- en geurhinder;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 11 bezwaarschriften werden ingediend die onder andere betrekking hebben op geluidshinder, geurhinder, opmerkingen in verband met het groenscherm, de aanvoerperiode van schroot, rustversturende werkzaamheden, de nabijheid van natuurgebied 'Oude Spoorwegberm' (niet in MER) en onvolledigheden in het MER;

Overwegende dat in de afgelopen jaren bij de afdeling Milieu-inspectie regelmatig geluidsklachten en in mindere mate geurklachten werden ingediend;

Overwegende dat het bedrijf een intern klachtenopvolgingssysteem heeft om klachten uit de omgeving te behandelen; dat via vergaderingen de omwonenden ook op de hoogte worden gehouden van de activiteiten en de risico's; dat de klachten die vanaf 2004 werden genoteerd voornamelijk geluidsklachten zijn;

Overwegende dat in het MER met betrekking tot het aspect geluid het volgende is gesteld:

- referentiesituatie:

→ in totaal werden er +/- 40 akoestische relevante geluidsbronnen geïnventariseerd; samen met het vrachtverkeer op en rond de afdelingen van Corus bepalen deze geluidsbronnen het specifiek geluid van Corus; het omgevingsgeluid in de woonzones en natuurgebieden rondom Corus wordt echter niet alleen door het specifiek geluid van Corus bepaald, maar ook in belangrijke mate door het weg- en treinverkeer; daarnaast zijn er nog verschillende andere bedrijven die een bijdrage leveren;

→ uit de meetcampagne in 2002 was gebleken dat het specifieke geluidsniveau van Corus voldeed aan de bepalingen van titel II van het

VLAREM; de richtwaarde voor een bestaande inrichting is echter op de meeste immissiepunten bereikt; uit de meetcampagne was ook gebleken dat het specifiek geluidsniveau van de CALP voldeed aan de grenswaarde voor een nieuwe inrichting;

→ voor dit MER werden bijkomende metingen gedaan; samengevat kunnen we stellen dat momenteel het specifiek geluidsniveau van Corus niet voldoet aan de bepalingen van titel II van het VLAREM; de richtwaarde voor de bestaande installaties wordt ter hoogte van de Kruisstraat, de Groenstraat en ter hoogte van de nieuwe woonwijk zowel voor de dag- als de nachtperiode overschreden; dat wat de bestaande inrichting betreft de effecten op het omgevingsgeluid zeer significant zijn, want de overschrijding bedraagt meer dan 10 dB(A); dat wat de nieuwe inrichting (CALP) betreft, zijn de effecten op het omgevingsgeluid weinig significant (overschrijding minder dan 5 dB(A)); dat maatregelen zich opdringen voor nagenoeg alle schouwen van de gieterijen;

→ de gezondheidseffecten, zoals concentratiestoringen, slaapstoringen en hypertensie, worden als significant beschouwd;

- milderende maatregelen - referentietoestand:

→ voor de schouwen moeten geluidsdempers voorzien worden die minstens voldoen aan de geluidsreducties aangegeven in het MER;

→ ook de pompen van de koeltoren van de CALP moeten voorzien worden van een akoestische omkasting, om te voldoen aan de grenswaarde voor nieuwe inrichtingen;

→ de 'aanzuigopening transfo's gieterij 6 en 7' en de 'gevelrooster koeling smeltoven gieterij 5' moet een geveldempende rooster of zelfs een coulissendemper geplaatst worden voor of na de opening;

- geplande situatie:

→ elk nieuw project of installatie moet voldoen aan de voorwaarde voor nieuwe inrichting; bijkomende geluidsemissies als gevolg van vrachtwagenverkeer zullen er niet zijn in de geplande situatie daar het vrachtverkeer niet zal toenemen als gevolg van de geplande uitbreidingen;

→ gieterij 8: er wordt uitgegaan van de akoestische eis van 80 dB(A) binnen; er wordt bovendien een gelijkaardige geluidsdemper voorzien zoals dat nu het geval is voor de schouw van gieterij 6; rekening houdend met een reductie van de geluidsisolatie (minstens een geprofileerde staalplaat met isolatie van 9 cm en geperforeerde plaat aan binnenzijde) en het gemiddeld toegelaten geluidsniveau in de hal bekomen we een geluidsvermogeniveau van 97 dB(A); daarnaast zijn er mogelijk nog de geopende poorten van gieterij 8; ook een extra koeltoren aan de kant van de Beneden-Nete wordt voorzien en in het geluidsmodel ingevoerd; dit zal achteraf nog met behulp van een geluidsstudie moeten worden geverifieerd;

→ slitter (bandenlijn): er is geen verhoging van het interne geluid te verwachten en tevens worden er geen externe geluidsbronnen voorzien; met andere woorden er is geen effect naar de omgeving;

→ nieuw (apart) gebouw met rekbank 5.000 ton, temperoven en verouderingsoven: uitgaande van de afmetingen van het gebouw, de gevel en de dakisolatie (minstens een geprofileerde staalplaat met isolatie van 9 cm en een geperforeerde plaat aan binnenzijde) en het gemiddeld

toegelaten geluidsniveau in de hal bekomen we een geluidsvermogeniveau van 93 dB(A); dit zal achteraf nog met behulp van een geluidsstudie moeten worden geverifieerd;

→ claddinglijn: de installatie is voorzien langs de warmwalslijn en de geluidsniveaus ten gevolge van deze claddinglijn zijn te verwaarlozen ten opzichte van de huidige lijn; door de akoestische eis van 80 dB(A) aan alle nieuwe installaties zal door deze nieuwe installatie het geluidsniveau in de hallen niet verhogen; tevens worden er geen externe geluidsbronnen in open lucht voorzien;

→ vervangen duowals door een quatrowarmwals: door de akoestische eis binnen aan deze nieuwe installatie zal er geen verhoging van het geluidsniveau in de bestaande hal optreden; er worden geen externe bronnen voorzien;

→ milderende maatregelen - geplande situatie: indien in de geplande situatie de nodige geluidsreducerende maatregelen worden uitgevoerd bij bepaalde huidige situaties (zie milderende maatregelen - referentietoestand) en indien de uitbreidingen in de geplande situatie voldoen aan de veronderstellingen gemaakt in dit MER (zie bovenstaande paragrafen) dan zullen de effecten ten gevolge van geluidsemissies bij normale werking verwaarloosbaar zijn;

Overwegende dat in het MER gespecificeerd werd door middel van welke milderende maatregelen de noodzakelijke geluidsreducties kunnen worden bereikt; dat indien deze maatregelen niet worden voorzien, een zeer significant effect wordt verwacht (overschrijding op bepaalde punten met meer dan 10 dB(A)); dat een geluidssanering zich opdringt;

Overwegende dat in de bestreden beslissing volgende bijzondere voorwaarde is opgelegd:

'Alle geluidsreducerende maatregelen voorgesteld in het MER of gelijkwaardige alternatieven hiervan moeten als volgt uitgevoerd worden: vóór einde 2007 de noodzakelijke aanpassingen aan de koeltoren CALP, de aanzuigopeningen van de transfo's en het gevelrooster van de koeling smeltoven gieterij 5 en vóór einde 2008 alle noodzakelijke aanpassingen aan de schouwen. Zes maanden na het uitvoeren van al deze maatregelen dient een volledig akoestisch onderzoek van de volledige site uitgevoerd te worden door een erkend deskundige in de discipline geluid. Uit deze studie dient te blijken dat aan de geldende geluidsnormen kan voldaan worden; indien dit niet het geval is dient een saneringsplan opgesteld te worden met de daaraan gekoppelde fasering. Dit dient in drievoud overgemaakt te worden aan de vergunningverlenende overheid, die ze ter informatie of desgewenst ter evaluatie zal overmaken aan AMV en AMI.';

Overwegende dat met betrekking tot de aanpassingen aan de schouwen momenteel een pilootproject in uitvoering is; dat sinds drie maanden een geluidsdemper werd geïnstalleerd op de schouw van gieterij 6 (de emissiebron met de hoogste geluidsniveaus volgens het akoestisch onderzoek); dat evenwel de resultaten hiervan niet bevredigend waren; dat verder onderzoek nodig is; dat ook zal worden onderzocht of het niet aangewezen is om alle schouwen af te leiden over één schouw in plaats van maatregelen te nemen per schouw; dat voorzien wordt dat tegen december 2007 een beslissing kan worden genomen over het concept zodat in 2008 de nodige bouwvergunning kan worden

aangevraagd en de uitvoering van de saneringswerken kan plaatsvinden; dat de noodzakelijke aanpassingen aan de koeltoren CALP, de aanzuigopeningen van de transfo's en het gevelrooster van de koeling smeltoven gieterij 5 worden uitgevoerd voor het einde van 2007; dat de controle van de maatregelen na de implementatie van alle aanpassingen zal gebeuren door het uitvoeren van een nieuw volledig akoestisch onderzoek van de site;

Overwegende dat tijdens een plaatsbezoek op 7 augustus 2007 van een ambtenaar van de afdeling Milieuvergunningen kon worden vastgesteld dat er ernstige geluidshinder was aan de overkant van de Nete ter hoogte van de school en Jeugdzorg Ter Elst (Zandstraat nr. 10); dat deze instelling enerzijds een school is en anderzijds een observatie- en behandelingsinstelling voor jongeren, waar jongeren permanent verblijven; dat deze instelling een stiltebehoevende instelling is waarvoor, overeenkomstig artikel 4.5.6.1., § 1 van titel II van het VLAREM de vergunningverlenende overheid strengere grenswaarden en meetomstandigheden kan opleggen voor het specifiek geluid van dergelijke inrichtingen; dat deze instelling op circa 350 meter ten zuidoosten van de inrichting is gelegen aan de overkant van de Nete; dat tevens werd vastgesteld dat de belangrijkste geluidsbron achteraan op het bedrijfsterrein de (6) koeltorens zijn;

Overwegende dat in het MER er één meetpunt (meetpunt 3) is genomen aan de overkant van de Nete, namelijk ter hoogte van het huis nr. 44 in de Zandstraat ten zuiden op circa 500 meter van de inrichting; dat hieruit bleek dat de richtwaarde overdag 50 dB(A) en de richtwaarde 's nachts 45 dB(A) nooit werd overschreden; dat de waarde overdag schommelt rond 42 dB(A) en 's nachts rond 33 dB(A) ; dat wel werd opgemerkt dat de windrichting een belangrijke rol speelt;

Overwegende dat de windrichting tijdens de meetcampagne tussen oost en zuidwest lag; dat er dus niet gemeten is bij noord-noordwestenwinden; dat bijgevolg kan worden gesteld dat de resultaten voor meetpunt 3 met de nodige voorzichtigheid moeten worden benaderd en eerder een indicatieve waarde zijn; dat de Nete ook een weerkaatsend effect veroorzaakt voor geluid; dat bovendien zowel de school als andere woningen dichterbij het bedrijf dan het gekozen meetpunt (Zandstraat 44);

Overwegende dat bijgevolg gelet op enerzijds de vaststellingen ter plaatse (geluidshinder) en anderzijds het feit dat de instelling een stiltebehoevende instelling is, het noodzakelijk is dat er geluidssaneringsmaatregelen worden genomen aan de (6) koeltorens, die achteraan op het bedrijfsterrein staan; dat de exploitant binnen een termijn van drie maanden hiervoor een geluidssaneringsplan ter goedkeuring dient voor te leggen aan de afdeling Milieu-inspectie; dat de noodzakelijke saneringsmaatregelen dienen te zijn uitgevoerd tegen uiterlijk eind 2008;

Overwegende dat het ook noodzakelijk is dat er een geluidsmeting plaatsvindt aan de overkant van de Nete bij de kritische windrichtingen, zijnde noord-noordwest ter hoogte van de school; dat dit tevens dient te worden opgelegd in de bestreden beslissing bij het uitvoeren van het volledig akoestisch onderzoek na het uitvoeren van de saneringsmaatregelen;

Overwegende dat gelet op de dichte ligging van woningen het noodzakelijk is om op te leggen als bijzondere voorwaarde dat er dient te worden gewerkt met gesloten ramen en deuren;

Overwegende dat in de bestreden beslissing afwijking wordt verleend om aluminiumschroot aan te voeren tussen 6 en 22 uur; dat volgens de informatie van de exploitant deze losactiviteit binnen gebeurt; dat er anderzijds wel klachten zijn over het lossen van schroot; dat het bijgevolg aangewezen is om expliciet op te leggen dat dit binnen dient te gebeuren;

Overwegende dat tevens, volgens artikel 5.2.1.2., § 3 van titel II van het VLAREM, is opgelegd dat er geen rustversturende activiteiten mogen plaatsvinden vóór 7 uur en na 19 uur, en op zon- en feestdagen;

Overwegende dat in bijlage H van de vergunningsaanvraag een geurstudie is gevoegd van juli 2006; dat in deze geurstudie de mogelijke geurbronnen worden geïnventariseerd; dat hierbij wordt vastgesteld dat de mogelijke geuremissies vooral veroorzaakt worden in de walserij, ter hoogte van de warmwalsen (geuruitstoot: 96.871 OU_E/s) en het koudwalsen (15.044 OU_E/s); dat er tevens diffuse emissies kunnen ontstaan ter hoogte van de behandelingsgebouwen van de walsemulsie (686 OU_E/s); dat uit een toetsing van de metingen aan de Nederlandse richtwaarden verwacht mag worden dat bij de normale bedrijfssituatie geen overmatige hinder zal optreden in de onmiddellijke omgeving; dat het niet helemaal uit te sluiten valt dat, o.a. bij bepaalde meteo-omstandigheden, de geur soms toch waarneembaar is en dat bepaalde personen deze als hinderlijk beschouwen;

Overwegende dat de VOS-uitstoot, te wijten aan de walsemulsies, in de loop der jaren aanzienlijk kon worden gereduceerd door:

- het gebruik van walsemulsies op waterbasis (90 % water) aan de warmwalsen;
- installatie van een wastoren (verwijderingsrendement 90 %) voor de behandeling van de VOS-houdende dampen aan de koudwalsen met recuperatie van de walsolie;
- de aanwezigheid van een gaswasser voor het behandelen van de alkalische dampen aan de ontvettingslijnen;

Overwegende dat de wa(r)mwalsen uitgerust is met twee afgaskanalen; dat wegens de kenmerken van de walsemulsie (minstens 90 % water; 6 à 7 % weinig vluchtige oliën), blijkt dat het niet noodzakelijk is om deze uit te rusten met een nabehandeling omdat uit de metingen van de laatste vijf jaren blijkt dat de maximum gemeten waarde TOC 10 mg C/Nm³ bedraagt terwijl de toe te passen norm voor TOC maximum 150 mg C/Nm³ bedraagt;

Overwegende dat bij de koudwalserij men kerosine-walsolie gebruikt om voldoende koeling en smering te bekomen; dat het een gedesaromatiseerd petroleumderivaat, bestaande uit olefinische, paraffinische en naftenische koolwaterstoffen betreft; dat in tegenstelling tot de walsemulsie in de warmwalserij, deze walsolie wel degelijk een aanzienlijke fractie vluchtige organische stoffen (VOS) bevat; dat de ontstane dampen worden afgezogen en door 2 wastorens worden geleid; dat de gezuiverde afgassen bovenaan de torens worden geëmitteerd; dat op deze wijze 90 % van de VOS uit de afgassen wordt verwijderd; dat deze installatie sinds 1998 in gebruik is; dat uit de metingen van de laatste vijf jaren blijkt dat de max. gemeten waarde TOC

130 mg C/Nm³ bedraagt terwijl de toe te passen norm voor TOC max. 150 mg C/Nm³ bedraagt;

Overwegende dat het voldoen aan de emissiegrenswaarde evenwel niet betekent dat er geen geurhinder zou zijn;

Overwegende dat in de bestreden beslissing de volgende bijzondere voorwaarde is opgelegd om het risico op geurhinder te beperken:

'Ten laatste einde 2007 dient de nieuwe schouw van minstens 27 meter bij de tandemwals in gebruik te worden genomen. Ten laatste in augustus 2008 dient de quatro warmwals met nieuwe schouw, die hoger is dan de bestaande schouw bij de huidige duo warmwals, in gebruik te worden genomen.';

Overwegende dat door de verhoging van de schouwen de dispersie van de uitstoot zal verbeteren naar de omgeving toe en verwacht wordt dat het risico op geurhinder zal afnemen;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek van een ambtenaar van de afdeling Milieuvergunning(en) werd vastgesteld dat verscheidene buurtbewoners klagen over geurhinder; dat ook uit telefonische informatie van de gemeente en de afdeling Milieu-inspectie blijkt dat er regelmatig geurklachten zijn; dat het bijgevolg aangewezen is om enerzijds een evaluatie van de genomen/nog te nemen geurmaatregel (verhoging schouwen) te doen en anderzijds verder onderzoek te laten uitvoeren naar welke geurbestrijdingsmaatregelen er nog kunnen worden genomen in de walserij; dat deze bijkomende studie dient te worden uitgevoerd door een erkend deskundige in de discipline lucht;

Overwegende dat er een toename van NO_x-emissie zal zijn afkomstig van:

- de uitbreiding met gieterij 8: zowel in de smeltoven als de gietoven wordt met gas gestookt;
- de vervanging van de duowarmwals door een quatrowarmwals in de walserij en afwerkingsafdeling;
- de indienstname van een aardgasgestookte temperoven in de extrusie-afdeling;

Overwegende dat volgens het MER de jaargemiddelde NO_x-immissiebijdrage van het bedrijf ter hoogte van de omliggende woonzones enkele procenten (< 4 %) bedraagt van de overeenkomstige immissiegrenswaarde en geen aanleiding zal geven tot overschrijding van de luchtkwaliteitsdoelstellingen; dat door de geplande uitbreiding met gieterij 8 in de toekomstige situatie de impact van de NO_x-emissies zal verhogen; dat evenwel de jaargemiddelde bijdragen in de woongebieden nog steeds beperkt blijven tot enkele procenten (hooguit 7 %) van de overeenkomstige NO_x-immissiegrenswaarde waardoor de geldende luchtkwaliteitsdoelstellingen ook gerespecteerd blijven;

Overwegende dat in het MER, de effecten van de lage-NO_x branders die zijn geplaatst sinds januari 2005 niet in de geplande situatie werden doorgerekend, waardoor de inschatting van de NO_x-emissies in de geplande toestand een overschatting inhoudt;

Overwegende dat uit de gegevens, aangereikt door de exploitant blijkt dat alle installaties NO_x-concentraties < 100 mg NO_x/Nm³ halen met uitzondering van de Calp stookketel 123 mg NO_x/Nm³ in 2006 en 109 mg NO_x/Nm³ in 2007, wat wel nog binnen de Vlarem-norm is, zijnde 500 mg NO_x/Nm³;

Overwegende dat de BBT-gerelateerde emissiegrenswaarde $< 100 \text{ mg NO}_x/\text{Nm}^3$ bedraagt bij gebruik van lage NO_x -brander; dat in de bestreden beslissing is opgelegd dat alle branders ten laatste op 31 oktober 2007 vervangen dienen te worden door low NO_x -branders;

Overwegende dat de exploitant opnieuw een afwijking heeft gevraagd van artikel 5.2.1.5 §5 van titel II van het VLAREM: 'Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt langsheen de randen van de inrichting een groenscherm van minstens 5 m breedte aangelegd'; dat er momenteel een groenscherm voorzien is van 3 meter; dat zij deze afwijking reeds bekomen hebben in de vorige milieuvergunning; dat uit een plaatsbezoek blijkt dat dit voldoende is en bijgevolg dan ook kan worden toegestaan;

Overwegende dat aangezien het bedrijf over een eigen loskade beschikt er ook grondstoffen per schip worden aangeleverd; dat er geen afgewerkte producten per schip worden afgevoerd;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

IV. Verzoek tot samenvoeging

Standpunt van de partijen

4. In haar laatste memorie vraagt de tussenkomende partij dat voorliggende zaak zou worden samengevoegd met de zaak A. 196.137/VII-37.758 teneinde het gevaar van tegenstrijdige uitspraken af te wenden.

5. De verwerende partij heeft zich bij dat verzoek aangesloten.

6. De verzoeker van zijn kant verzet zich tegen een samenvoeging omdat de wettigheid van de betrokken beslissingen perfect afzonderlijk van elkaar kan worden beoordeeld.

Beoordeling

7. Het beroep in de zaak A. 196.137/VII-37.758 is gericht tegen het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 27 januari

2010 waarbij de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de lopende milieuvergunning van de tussenkomende partij, worden gewijzigd. Zoals hierna zal blijken heeft de beslissing van 27 januari 2010 geen weerslag op het actueel belang van de verzoeker, noch op de beoordeling van de in voorliggend beroep aangevoerde middelen. Voorts wordt niet ingezien hoe de afzonderlijke beoordeling van verzoekschriften die een verschillend voorwerp hebben, een reëel gevaar voor tegenstrijdige uitspraken zou inhouden. Dergelijk gevaar wordt door de tussenkomende partij ook niet nader toegelicht.

Er bestaat derhalve geen reden om op het verzoek tot samenvoeging in te gaan.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties

8. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat het enkele feit dat men op 450 meter van de inrichting woont, op zich niet aantoont dat men effectief persoonlijke hinder ondervindt van de vergunde inrichting en dat de omstandigheid dat men hinder kan ondervinden evenmin volstaat om het vereiste belang aan te tonen. De verwerende partij stelt voorts dat de verzoeker er niet in slaagt om op concrete en overtuigende wijze aannemelijk te maken dat hij persoonlijk hinder zal ondervinden door de vergunde exploitatie.

9. De tussenkomende partij werpt het volgende op nopens de hoedanigheid en het belang van de verzoeker :

"3.1.1. Gebrek aan vereiste hoedanigheid

Verzoekende partij Ludo BAKKOVENS doet niet blijken van de vereiste hoedanigheid.

Verzoeker deelt immers geen stukken (zoals eigendomstitel, inschrijving bevolkingsregister, kopie identiteitskaart, enz.) mee, waaruit moet blijken dat hij eigenaar en/of bewoner is van een woning die door de exploitatie van tussenkomende partij wordt getroffen.

De verzoeker kan zich niet zomaar beroepen op zijn hoedanigheid van eigenaar en/of bewoner, nu hij zelf nalaat deze hoedanigheid te staven. Zijn beweringen kunnen eigenlijk niet getoetst worden, en dit terwijl alle stukken dienen gevoegd te worden bij het verzoek tot nietigverklaring. Een eventuele laattijdige mededeling van bijkomende stukken kan hieraan geen afbreuk doen.

Nu de verzoeker nalaat zijn hoedanigheid te bewijzen is zijn vordering niet ontvankelijk (R.v.St., nr. 88.485, 29 juni 2000, NV Fauna).

3.1.2. Gebrek aan wettig belang

Voor zover uw Raad zou aannemen dat de verzoeker zijn hoedanigheid wel heeft aangetoond, quod non, dient vastgesteld dat hij niet van het vereiste belang doet blijken.

De verzoeker motiveert zijn belang door aan te stippen dat hij samen met zijn echtgenote en heden nog één zoon woonachtig is te Duffel, Zandstraat 15 'op een afstand van ongeveer 450 meter verwijderd van de kwestieuze inrichting' (...).

Hij voegt daarbij een kaart - zonder schaal aanduiding - waaruit de afstand van zijn woning en de exploitatie wordt aangegeven.

Het belang of nadeel dat verzoeker claimt wordt echter op geen enkele wijze concreet aangetoond (infra) en is blijkbaar uitsluitend hypothetisch van aard. Om deze redenen kan de verzoekende partij geen persoonlijk en/of rechtstreeks belang, casu quo nadeel aantonen.

Het belang van verzoeker mag vooreerst niet opgaan in het belang dat iedere burger heeft bij het handhaven van de wettelijkheid (de zogenaamde actio popularis). Vervolgens dient er een causaal verband te bestaan tussen het door verzoeker beweerde nadeel en de bestreden beslissing, hetgeen door verzoeker geenszins wordt aangetoond.

Het feit dat verzoeker een ontvankelijk, meer bepaald tijdig, bevonden beroep heeft ingediend tegen het besluit van de bestendige deputatie dd. 26 april 2007 doet geen afbreuk aan deze vaststellingen : uit deze laatste beslissing blijkt immers geenszins of werd onderzocht of de verzoeker voldeed aan ontvankelijkheidsvoorwaarde in verband met het belang (cf. artikel 49 §1, 4° Vlarem I : aangetoond diende te worden dat de beroeper rechtstreekse hinder zou kunnen ondervinden van de exploitatie).

In zijn 'Verslag - Schorsing' dd. 8 april 2008 in het kader van de vordering tot schorsing ingediend door de heer Sven Wuyts (G/A 187.112/VII-37.143), stipte de heer Eerste Auditeur bovendien aan dat de afstand van de woning van verzoeker tot de inrichting, zijnde 300 tot 400 meter, niet toelaat enig nadeel te putten uit de ontstentenis van een bufferzone rond het bedrijf én dat rekening moet worden gehouden met het feit dat het bedrijf in een gebied voor milieubelastende industrie ligt : 'het ligt voor de hand dat de bedrijvigheid in een dergelijk gebied enige hinder kan teweegbrengen, en dat men die tot op zekere hoogte ook moet tolereren'.

Ook de loutere opmerking van verzoeker dat 'de bestreden beslissing en het uitgevoerde MER naar verschillende hinderaspecten van toepassing op verzoeker verwijzen', overtuigt geenszins en doet derhalve vragen rijzen omtrent de vermeende griefhoudendheid van de bestreden beslissing voor verzoeker. Verzoekende partij somt in (het) algemeen een aantal zaken op doch

toont op geen enkele manier aan dat zij daarvan enige persoonlijke hinder zou ondervinden, noch brengt zij hiervoor enig stuk naar voor.

Uit hetzelfde MER blijkt bovendien dat indien een aantal maatregelen worden genomen, de geluidsemissies verwaarloosbaar zullen zijn.

Tenslotte dient ook vastgesteld (d)at verzoeker noch in zijn bezwaarschrift dd. 15 december 2007 (gevoegd bij zijn administratief beroep dd. 21 juni 2007), noch in het verzoekschrift tot nietigverklaring persoonlijke hinder inroept. Verzoeker beperkt er zich toe te eisen dat het bedrijf zou voldoen aan de Vlare-normen".

10. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat hij er zich niet toe beperkt te verwijzen naar de afstand tot de inrichting, maar dat in het verzoekschrift ook verwezen wordt naar de bestreden beslissing en het milieueffectenrapport (hierna : MER) teneinde aan te tonen of minstens aannemelijk te maken dat hij hinder ondervindt. Inzonderheid wijst hij op significante geluidshinder, de verspreiding van hinderlijke geuren en de hoge NO_x-concentraties in de omliggende woonzones. De verzoeker vreest ten slotte dat de vastgestelde overschrijdingen van de geldende milieunormen nog ettelijke jaren zullen voortduren.

11. Ingaande op de uitnodiging van het tussenarrest nr. 201.044 van 18 februari 2010 om in het licht van de wijziging van de bijzondere exploitatievoorwaarden bij ministerieel besluit van 27 januari 2010 het actueel belang bij het annulatieberoep toe te lichten, verduidelijkt de verzoeker dat hij op zijn woonplaats nog steeds met regelmaat geluids- en geurhinder ondervindt en dat de wijziging van de bijzondere vergunningsvoorwaarden daaraan niets in positieve zin heeft veranderd. Het tussengekomen besluit van 27 januari 2010 zou niets afdoen aan zijn actueel belang aangezien dit besluit enkel betrekking heeft op het geluidsgegeven ter hoogte van de verouderde koeltorens die in werking zijn op de oevers van de Nete. Dat besluit zou anderzijds niet van invloed zijn op de andere hinderaspecten zoals geurhinder en de NO_x-uitstoot.

12. In haar laatste memorie betoogt de tussenkomende partij dat de verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep gelet op de werken die, conform het ministerieel besluit van 27 januari 2010, ondertussen werden

uitgevoerd ter beperking van de geur- en de geluidshinder, dat die maatregelen concreet bestaan uit het omkassen van de pompen van de koeltorens CALP, het plaatsen van dempers op de ventilatie en de aanzuigroosters van de gieterij, het plaatsen van een geluidsdemper op de schouw van gieterij 6, de verplaatsing van de opslag van perspalen en kras, het vervangen van de signalen van de heftrucks, de ingebruikname van een nieuwe schouw bij de gieterij, het stopzetten van de shiftsignalen tijdens de avond en de nacht en het installeren van geluidsdempers op alle koeltorens. Voorts verwijst de tussenkomende partij naar een verslag van een volledig akoestisch onderzoek van 21 september 2010 waaruit blijkt dat : het specifiek geluid naar de woonstraten sterk is gedaald en de richtwaarden en milieukwaliteitsnormen in de Kruisstraat en de Groenstraat ruimschoots gerespecteerd worden, enkel nog een beperkte overschrijding van de richtwaarde werd vastgesteld bij winden uit noordwestelijke-noordoostelijke richting, hoge windsnelheid en warm weer waaraan echter kan worden geredimeerd door het plaatsen van een geluidsscherm voor het afschermen van het geluid doorheen de jaloezieën van de koelers. Op grond van voormelde ontwikkelingen concludeert de tussenkomende partij dat er thans zekerheid bestaat omtrent de haalbaarheid van de geluidsnormen.

Beoordeling

13. Om belang te hebben bij het bestrijden van de aan de tussenkomende partij verleende milieuvergunning moet de verzoeker aantonen of minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de vergunde exploitatie. De afstand tussen zijn woonplaats en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, maakt daarbij een belangrijk objectief criterium uit.

Dit belang mag niet worden gelijkgesteld met de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Zo kan enkel een ernstig nadeel dat bovendien moeilijk te herstellen is tot schorsing leiden terwijl een minder nadeel kan volstaan om een beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te maken. De verwijzing naar de verwerping van de vordering tot schorsing op grond van het ontbreken van een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van een andere omwonende, is dan ook niet dienend.

De verzoeker stelt dat hij op ongeveer 450 meter van de vergunde inrichting woont. De verwerende noch de tussenkomen partij tonen aan dat de door de verzoeker opgegeven afstand, die gestaafd wordt met kaartmateriaal, feitelijk onjuist is. Rekening houdend met de aard en de omvang van de vergunde inrichting, die zoals blijkt uit de bestreden beslissing ernstige geur- en geluidshinder veroorzaakt, is het aannemelijk dat de verzoeker in zijn woonplaats nadeel kan ondervinden.

Als omwonende van de inrichting doet de verzoeker blijken van de vereiste hoedanigheid. Conform artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedure-reglement), heeft de verzoeker in het verzoekschrift zijn woonplaats vermeld. Het algemeen procedurereglement schrijft nergens voor dat de in het inleidend verzoekschrift vermelde hoedanigheid en woonplaats aan de hand van officiële stukken moeten worden bewezen. Te dezen is de verzoeker door de in het verzoekschrift vermelde gegevens volledig geïdentificeerd. De opgave van die gegevens maakt het voor de tussenkomen partij mogelijk om het bestaan van de vereiste hoedanigheid te betwisten, hetgeen zij nalaat te doen.

Het tussengekomen ministerieel besluit van 27 januari 2010, waartegen de verzoeker eveneens een annulatieberoep heeft ingesteld dat nog hangende is (zaak A. 196.137/VII-37.758), leidt er niet toe dat hij zijn actueel belang bij voorliggend beroep heeft verloren. De vaststelling dat met de recente wijziging van de bijzondere exploitatievoorwaarden, niet alle door de verzoeker aangehaalde hinderaspecten worden bestreken, is op zich reeds voldoende om die conclusie te wettigen.

De excepties worden verworpen.

VI. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

14. In een eerste middel roept de verzoeker de schending in van de artikelen 30bis en 52, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de artikelen 4.5.2.1 en 4.5.6.1 en bijlage 2.2.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van de materiële en de formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het zorgvuldigheids-, het evenredigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur :

"DOORDAT Verschillende aspecten van de geluidshinder en geurhinder werden niet onderzocht, laat staan afdoende beoordeeld.

EN DOORDAT ten aanzien van verschillende locaties onvoldoende of geen gegevens beschikbaar zijn met betrekking tot de geluids- en geurhinder, laat staan afdoende maatregelen gekend.

EN DOORDAT de bestreden beslissing op onzorgvuldige, onredelijke en volkomen ongemotiveerd voorbijgaat aan de vaststelling dat ten aanzien van de geluidsreducerende maatregelen zoals voorgesteld in het MER en overgenomen in het bestreden besluit, nieuwe gegevens aantonen dat niet het gewenste effect wordt bereikt en het MER de problematiek ter hoogte van de Zandstraat al helemaal over het hoofd heeft gezien.

EN DOORDAT de bestreden beslissing verschillende onzekerheden en hiaten aangaande de geluidshinder en de geurhinder onderschrijft doch deze doorverwijst naar toekomstige onderzoeken.

EN DOORDAT uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de vervulling van de voorwaarden van Vlarem I en Vlarem II gegarandeerd zal zijn.

EN DOORDAT de bestreden beslissing nalaat op de opgeworpen bezwaarelementen en gronden tot het instellen van het beroep te antwoorden, geen motieven weergeeft aangaande het niet opleggen van strengere grenswaarden en meetomstandigheden en de impact van de nieuwe vaststelling

vanwege milieu-inspectie en de resultaten van de metingen na plaatsingen dempers op de schouwen te bespreken. Laat staan afdoende te motiveren waarom toch een vergunning met een looptijd van 20 jaar kan worden verleend.

TERWIJL een zorgvuldige, voorzichtige en redelijke overheid alle aspecten en elementen verbo(n)den aan de hindergronden, grondig dient te onderzoeken en te evalueren alvorens een vergunning toe te kennen, a fortiori wanneer deze voor 20 jaar wordt verleend. Minstens de duurtijd van de vergunning had beperkt.

EN TERWIJL het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat het bestuur haar beslissing op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en de beslissing dient te stoen op een correcte en volledige feitenvinding.

EN TERWIJL uit de vergunning zelf moet blijken dat de vervulling van de voorwaarden van Vlarem I en Vlarem II gegarandeerd moet zijn.

EN TERWIJL de bestreden beslissing op alle gebieden afdoende dient te worden gemotiveerd.

ZODAT de bestreden beslissing de bepalingen en beginselen ter hoogte van het middel schendt".

Het tweede onderdeel van het middel wordt als volgt toegelicht :

"1.- Zoals in bovenstaande onderdeel werd uitgewerkt kan niet aanvaard worden dat de waargenomen geluidshinder, a fortiori waargenomen normoverschrijdingen worden doorverwezen naar de toekomst.

Zulks maakt naast een onzorgvuldige en onredelijke overheidshandeling, tevens een schending uit van artikel 30bis van Vlarem I, van artikel 4.5.2.1 en van bijlage 2.2.1. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), en van het redelijkheidsbeginsel.

Het artikel 30bis bepaalt

'Een vergunning kan worden verleend wanneer deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door dit reglement en titel II van het Vlarem zijn gesteld. De vergunning wordt geweigerd wanneer dat niet het geval is'

Dit artikel beoogt dat uit de vergunning zelf moet blijken dat de vervulling van de voorwaarden van Vlarem I en Vlarem II gegarandeerd moet zijn.

In casu kan gelet op voorgaande niet ernstig sprake zijn van een garanderen.

De in eerste aanleg afgeleverde milieuvergunning stelt echter :

'Zes maanden na het uitvoeren van al deze maatregelen dient een volledig akoestisch onderzoek van de volledige site uitgevoerd te worden door een erkend deskundige in de discipline geluid.

Uit deze studie dient te blijken dat aan de geldende geluidsnormen kan voldaan worden, indien dit niet het geval is dient een saneringsplan opgesteld te worden met de daaraan gekoppelde fasering'

In graad van beroep van beroep wordt dienaangaande gesteld :

'dat de controle van de maatregelen na de implementatie van alle aanpassingen zal gebeuren door het uitvoeren van een nieuw volledig akoestisch onderzoek van de site;'

Gelet op de vaststelling dat na het afleveren van de vergunning in eerste aanleg meetresultaten aangaven dat verwachte effecten van een doorgevoerde maatregel uitblijven, kan worden gesteld dat de vergunningverlenende overheid in de bestreden beslissing op geen enkele wijze naar de toekomst kan aangeven of zal kunnen voldaan worden aan alle vereisten, laat staan dat kan worden ingeschat wanneer een einde zal worden gemaakt aan de heden vaststaande inbreuken op deze gestelde eisen.

2.- Deze 'garantievereiste' vloeit expliciet voort uit de bepaling van artikel 30bis, § 1 VLAREM I - dat een specifieke toepassing betreft van het preventiebeginsel - op grond waarvan de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een vergunning erover moet waken dat deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door VLAREM I en II zijn gesteld, met inbegrip dus van de zorgplichtbepalingen van artikel 43, § 2 VLAREM I en artikel 4.1.3.2 VLAREM II op grond waarvan de exploitant alle noodzakelijke maatregelen moet treffen opdat bij de exploitatie van de inrichting geen schade of hinder wordt veroorzaakt voor de buurt.

In de bestreden beslissing werd niet met gepaste zorgvuldigheid toepassing (...) gemaakt van deze bepalingen.

Minstens dient artikel 30bis, § 1 dusdanig te worden geïnterpreteerd dat een milieuvergunning overeenkomstig artikel 30bis, § 1, VLAREM I, slechts kan worden verleend wanneer de milieuvergunning voorwaarden bevat die garanderen dat aan de concrete milieuhygiënische normen wordt voldaan.

De vergunningverlenende overheid weet voor bepaalde gebieden niet eens welke waarden worden gehaald ten tijde van een negatieve win(d)richting, weet niet welke maatregelen vereist zijn, a fortiori niet na de tegenvallende resultaten van de eerste metingen, weet niet eens welk concept zal aangewend moeten worden, of voor deze maatregelen alle vergunningen kunnen bekomen worden, welke timing vereist zal zijn om de maatregelen te implementeren en/of het bekomen van een afdoende reductie van het geluidsniveau,

Terwijl heden niet eens vaststaat(t), a fortiori na de resultaten van de eerste ingrepen, dat de normen met deze maatregelen zullen worden gerespecteerd of zelfs in concreto kunnen worden gerealiseerd.

3.- Artikel 30 bis draagt trouwens in zich dat de voldoening aan de garantieplicht dadelijk moet zijn, en niet vooruitgeschoven mag worden naar de toekomst, dewelke in casu gelet op voorgaande elementen onzeker is ten aanzien van het respecteren der normen.

In casu wordt niet enkel de te ondernemen maatregelen en de geluidonderzoeken ter controle hiervan in de toekomst gesteld doch ook het onderzoek van welke maatregelen nu precies dienen genomen en zelfs bijkomende onderzoeken om de ernst van de situatie op bepaalde locaties vast te leggen.

Bovendien kunnen de heden opgelegde maatregelen al lang op zich laten wachten.

Verzoeker verwijst dienaangaande naar de verklaring vanwege de heer J. Vangeel dat het bedrijf reeds een aantal geluidsreducerende maatregelen, zoals vermeld in het MER, heeft geprogrammeerd doch dat een onmiddellijke uitvoering daarvan praktisch niet mogelijk is omdat de fabriek dan moet

worden stilgelegd. Een implementatietermijn van 2 à 3 jaar is realistischer aangezien dit dan kan worden ingepland binnen de productieactiviteiten.

De Raad van State oordeelde in het arrest nr. 173.393 van 12 juli 2007 (v.z.w. BLUE BIRDS) dat in dat concrete geval het verlenen van een vergunning waarbij binnen de 6 maanden een geluidsonderzoek werd opgelegd, strijdig was met artikel 30bis VLAREM I.

4.- Minstens dient in kader van voorgaande en het betreffende artikel, de onredelijkheid en onzorgvuldigheid (...) te worden onderkend van het afleveren van een vergunning voor 20 jaar en niet bijvoorbeeld voor een kortere termijn binnen dewelke de geluidsproblematiek opgelost zou dienen te worden/afdoende gegevens voorhanden zijn aangaande alle woonwijken en de impact van de heden vooropgestelde maatregelen?

Het in casu door de bestreden beslissing verlenen van een vergunning met een langere duurtijd dan nodig om het resultaat van bepaalde onderzoeksmaatregel en saneringsmaatregelen te kennen, maakt naast een inbreuk op artikel 30bis VLAREM I een schending uit van het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel".

15. De verwerende partij antwoordt als volgt :

"1/ Verzoekende partij citeert artikel 30 bis van Vlarem I en stelt dat deze bepaling zou geschonden zijn omdat uit de vergunning zelf niet zou blijken dat het voldoen aan de voorwaarden van Vlarem I en II gegarandeerd zouden zijn.

Verwerende partij heeft er reeds op gewezen dat de vergunning werd verleend onder de voorwaarden dat de Vlarem-normen gerespecteerd moeten worden.

Aan de exploitant werd tijdens de vergunningsprocedure inderdaad meegedeeld dat onmiddellijk aan de Vlarem-normen moest worden voldaan. Deze normen worden -zonder uitstel - ook opgelegd in het besluit van de Bestendige Deputatie en bevestigd in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij heeft dit ook zo gelezen in de beslissing van de Bestendige Deputatie waaromtrent hij in zijn beroepschrift stelt :

'Na lezing van de voorliggende milieuvergunning verleend door de Bestendige Deputatie ben ik ten eerste verheugd dat aan het bedrijf diverse algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden worden opgelegd zodat de hinder hopelijk kan teruggedrongen worden'.

De vergunning werd aan de exploitant verleend onder de voorwaarde te voldoen aan de Vlarem-normen én onder de bijzondere voorwaarden waarin specifieke maatregelen en voorwaarden zijn bedongen, zo onder meer het werken met gesloten ramen en deuren en de uitvoering van alle geluidsreducerende maatregelen voorgesteld in het MER of gelijkwaardige alternatieven.

Intussen blijkt uit de bestreden beslissing dat de exploitant reeds een pilootproject achter de rug heeft en nieuwe onderzoeken doet om geluidsreducerende maatregelen te nemen.

Artikel 30 bis Vlarem I waarin bepaald wordt dat de vergunning de voorwaarden moet bevatten die garanderen dat de inrichting voldoet aan de

Vlarem I en II normen is derhalve allesbehalve geschonden, gezien deze voorwaarden precies zijn opgenomen in de vergunningsbeslissing.

2/ Aangezien aan de exploitant in de bestreden beslissing in elk geval wordt opgelegd dat hij moet voldoen aan de Vlarem II-normen, kan er nogmaals worden op gewezen dat dit betekent dat ten allen tijde zou kunnen opgetreden worden tegen de exploitant indien deze normen niet worden nageleefd. Er kan overigens ook tegen de exploitant worden opgetreden indien niet zou voldaan worden aan de bijzondere voorwaarden.

Het kunnen exploiteren gedurende 20 jaar, zoals verzoekende partij meermaals aanhaalt en onredelijk acht, kan dus maar gebeuren conform de vergunning, conform dus de Vlarem II-voorwaarden en conform de bijzondere voorwaarden".

16. In zijn memorie van wederantwoord laat de verzoeker nog het volgende gelden :

"1.- Zoals in het verzoekschrift werd uitgewerkt, hetgeen hier als integraal hernomen dient beschouwd, kan niet aanvaard worden dat de waargenomen geluidshinder, a fortiori waargenomen normoverschrijdingen en de onzekerheden aangaande de voorgestelde maatregelen worden doorverwezen naar de toekomst.

Verzoeker herhaalt dat zulks vooreerst een onzorgvuldige en onredelijke overheidshandeling uitmaakt, en tevens een schending van artikel 30bis van Vlarem I, van artikel 4.5.2.1 en van bijlage 2.2.1. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II).

Ten aanzien van het in het verzoekschrift uitgewerkte manifest nalaten te voldoen aan de 'garantievereiste' dewelke voortvloeit uit de bepaling van artikel 30bis, § 1 VLAREM I - dat een specifieke toepassing betreft van het preventiebeginsel - onderkent verweerder dat hier zelfs tijdens de huidige vergunningsprocedure op werd gewezen.

Meer in het bijzonder, zoals blijkt op pagina 14 van de memorie van antwoord, de AMV die stelt : 'De AMV merkt op dat de exploitant overeenkomstig de toepasselijke bepalingen in het Vlarem onmiddellijk dient te voldoen aan de Vlarem voorwaarden'.

Doch in casu zou er zich overeenkomstig verwerende partij ondanks het niet voldoen aan de normen, ondanks het niet weten of er wel aan de normen zal kunnen voldaan worden, laat staan wanneer, ondanks het niet met zekerheid kunnen zeggen of aan de overkant van de Nete aan de normen wordt voldaan, ... , geen enkel probleem stellen daar a) de vergunning werd verleend onder de voorwaarde te voldoen aan de Vlarem-normen en b) het in de toekomst implementeren van bijzondere voorwaarden.

2.- Ten aanzien van de aangehaalde bijzondere voorwaarden kan niet ontkend worden dat de meetresultaten na het afleveren van de vergunning in eerste aanleg met betrekking tot de geluidsdemper aangaven dat de in rekening genomen effecten uitblijven, zodat kan worden gesteld dat de

vergunningverlenende overheid in de bestreden beslissing op geen enkele wijze naar de toekomst kan aangeven of zal kunnen voldaan worden aan alle vereisten, laat staan dat kan worden ingeschat wanneer een einde zal worden gemaakt aan de heden vaststaande inbreuken op deze gestelde eisen. Men wist (weet) zelf niet eens welk concept men moet volgen.

Zulks wordt erkend door verwerende partij op pagina 34 van haar memorie daar ze stelt :

'dat de exploitant reeds een pilootproject achter de rug heeft en nieuwe onderzoeken doet om geluidsreducerende maatregelen te nemen'.

Zoals in de bestreden beslissing aangegeven waren de resultaten van dit 'pilootonderzoek' niet in lijn met hetgeen het MER vooropgesteld had zodat men heden aan het zoeken is of en hoe men in de toekomst aan de normen kan voldoen.

Tevens kan niet ontkend worden dat één van die bijzondere voorwaarden er juist in bestaat na te gaan of er normoverschrijdingen zijn en in welke mate, waarna dan bijkomende maatregelen kunnen worden opgelegd, zodat de vergunningverlenende overheid geen zicht had op de haalbaarheid van de naleving der normen, laat staan dat kan gesproken worden van een garantie dat aan de concrete milieuhygiënische normen wordt voldaan.

De visie in hoofde van verwerende partij dat in de bestreden beslissing werd opgenomen dat aan de Vlare-normen dient te worden voldaan, bezit in deze geen enkele relevantie.

Er werd decretaal vastgelegd dat deze normen, behoudens afwijking in de milieuvergunning, dienen gerespecteerd te worden. Nu stellen dat onder andere aan artikel 30bis werd voldaan door het opnemen van deze bepaling en het hieraan gekoppelde handhavingsbeleid, is manifest onredelijk.

Zulks zou met zich meebrengen dat het afleveren van een vergunning enkel zin heeft indien afgeweken wordt van de Vlare-normen, want via de handhaving kan worden opgetreden om de Vlare-normen te laten respecteren.

3.- Ten aanzien van het gegeven dat de voldoening aan de garantieplicht dadelijk moet zijn, en niet vooruitgeschoven mag worden naar de toekomst, en het aangehaalde Raad van State arrest nr. 173.393, kan verzoeker geen verweer aantreffen.

Noch ten aanzien van de vaststelling dat deze maatregelen minstens een 2 à 3 jaar op zich g(aa)n laten wachten.

4.- De visie dat het exploiteren maar kan gebeuren conform de Vlare-voorwaarden en conform de bijzondere voorwaarden zodat geen sprake is van een onredelijkheid of onzorgvuldigheid bij het afleveren van een vergunning voor maar liefst 20 jaar, kan niet weerhouden worden.

Vooreerst werd duidelijk aangehaald dat deze bijzondere voorwaarden niet afdoende zijn, minstens dat ten aanzien van bepaalde locaties men niet eens weet in welke mate het probleem zich stelt, en dat deze maatregelen onzekerheden naar de toekomst uitstellen door het opleggen van bijkomende onderzoeken.

Vervolgens bezit het opnemen van de voorwaarde te voldoen aan de Vlare-normen in deze geen enkele relevantie.

Er kan trouwens niet ontkend worden dat de exploitatie heden doorgang blijft vinden met overschrijding van de normen zonder dat van enige handhaving sprake is".

17. De tussenkomende partij is integendeel van mening dat met het bestreden besluit te strenge milieuvoorwaarden worden opgelegd. In dat verband stelt zij het volgende :

"(a) De bijzondere voorwaarden inzake 'geluid'

In het eerste middel van haar eigen verzoekschrift tot vernietiging heeft tussenkomende partij beklemtoond dat het opleggen van een 'geluidssaneringsplan' voor de koeltorens achteraan het bedrijfsterrein als bijzondere vergunningsvoorwaarde (waarbij tevens wordt gesteld dat de 'noodzakelijke' saneringsmaatregelen moeten worden uitgevoerd uiterlijk eind 2008), een schending uitmaakt van artikel 4.5.6.1.§4 van Vlarem II.

Vervolgens schenden de door de bestreden beslissing opgelegde aanvullende bijzondere 'voorwaarden' inzake geluid ook de formele en materiële motiveringsplicht :

- In de bestreden beslissing wordt niet alleen onjuist een geluidssaneringsplan opgelegd voor de koeltorens achteraan het bedrijfsterrein, er wordt in één moeite ook aan toegevoegd dat de 'noodzakelijke' saneringsmaatregelen moeten worden uitgevoerd tegen uiterlijk eind 2008. Er wordt daarbij geenszins uitgelegd of verduidelijkt waarom op dit moment reeds zou vaststaan dat er met betrekking tot de koeltorens achteraan het bedrijfsterrein 'noodzakelijke' saneringsmaatregelen moeten worden getroffen. Tussenkomende partij merkt daarbij nog op dat in het kader van het eerder opgemaakte en conformverklaarde MER voor deze koeltorens geen milderende maatregelen werden voorgesteld. Ook hier loopt de minister (nog verder) vooruit op de zaken en spreekt zij ten onrechte eerder gedane vaststellingen en conclusies op een niet gemotiveerde wijze tegen.
- Verder merkt tussenkomende partij op dat er ook geen enkele verantwoording of onderbouwing met betrekking tot de opgelegde (uitvoerings)termijnen voor de opgelegde 'maatregelen' wordt gegeven : drie maanden voor het geluidssaneringsplan en één jaar voor het uitvoeren van de 'noodzakelijke' saneringsmaatregelen; voor zover de opgelegde bijzondere 'voorwaarden' al wettig zou zijn, quod non, dan zijn deze termijnen niet realistisch, minstens is er geen enkele verantwoording of onderbouwing voor deze termijnen terug te vinden in de bestreden beslissing.
- Er valt niet in te zien waarom de uitgevoerde (gunstige) geluidsmetingen aan de overkant van de Nete zonder meer in vraag (moeten) worden gesteld, en er nu plots ook metingen moeten gebeuren bij 'kritische' windrichtingen, die zeer weinig voorkomen (noord-noordwest) en dus weinig relevant zijn;

- Tenslotte bevat de bestreden beslissing ook geen afdoende motivering voor het opleggen van de voorwaarde inzake het - te allen tijde - moeten werken met gesloten ramen en deuren. Deze voorwaarde is dermate 'absoluut' en 'principieel' geformuleerd dat ze gewoon niet kan worden uitgevoerd.

(b) Bijzondere voorwaarden inzake 'geurhinder'

Ook de opgelegde aanvullende bijzondere voorwaarde met betrekking tot het moeten laten uitvoeren van een bijkomende geurstudie is geenszins op afdoende wijze gemotiveerd.

Uit de ministeriële beslissing van 17 december 2007 blijkt immers dat er door de vertegenwoordiger van de Afdeling Milieuvergunningen ten onrechte vragen worden gesteld bij de conclusies van de geurstudie, uitgevoerd door VITO, Expertisecentrum Milieumetingen (juli 2006) én bij de door de Bestendige Deputatie reeds opgelegde bijzondere voorwaarde inzake beperking van geurhinder.

Minstens wordt niet op afdoende wijze aangetoond waarom nogmaals een geurstudie moet worden uitgevoerd. Enerzijds wordt erkend dat de studie van het VITO aantoont dat aan de emissiegrenswaarden wordt voldaan, alsook dat de door de Bestendige Deputatie opgelegde voorwaarde van verhoging van de schouwen de dispersie van de uitstoot zal verbeteren naar de omgeving toe en het risico op geurhinder daardoor zal afnemen. Anderzijds wordt echter op basis van de geformuleerde klachten besloten dat 'verder' onderzoek (via een bijkomende studie) noodzakelijk is.

Ook hier wordt trouwens opnieuw vooruitgelopen op de mogelijke conclusies van dergelijke 'bijkomende' studie : de geurhinder moet nog verder beperkt worden en de studie dient de uitvoeringstermijnen te bevatten binnen de welke de geurbestrijdingsmaatregelen zullen worden genomen.

De bewering van verzoekende partij dat er met betrekking tot mogelijke lawaaihinder 'te weinig onderzocht' is en 'te weinig meetpunten' genomen zijn, is onjuist. Alleen reeds in het MER werden reeds een 40-tal relevante geluidsbronnen geïnventariseerd en onderzocht. Ondanks het 'positief' MER-rapport werd in de bestreden beslissing toch een bijzondere voorwaarde opgelegd : tussenkomende partij wordt verplicht tot het opstellen van een saneringsplan met betrekking tot de koeltorens binnen de drie maanden, tot het nemen van maatregelen tegen eind 2008, tot het uitvoeren van metingen aan de overzijde van de Nete bij kritische inrichtingen en tot het werken met gesloten ramen en deuren.

Er valt dan ook niet in te zien hoe verzoekende partij kan stellen dat de bestreden beslissing op dit punt onzorgvuldig of onredelijk zou zijn".

18. In een laatste memorie wijst de verwerende partij er op dat de tussenkomende partij inmiddels tal van akoestische onderzoeken heeft laten uitvoeren omtrent het effect van de koeltorens op het omgevingsgeluid, dat verschillende maatregelen werden getroffen om de geluidshinder tot een minimum te beperken, dat geluidsdempers geplaatst werden op de koeltorens met een

significante geluidsreductie tot gevolg, dat vanaf 20 mei 2009 een nieuwe schouw in gebruik werd genomen wat eveneens heeft geresulteerd in een vermindering van de geluidsniveaus in de omgeving, dat het positieve effect van de uitgevoerde maatregelen blijkt uit controlemetingen, dat de bijzondere exploitatievoorwaarden van de inrichting in kwestie werden gewijzigd bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 27 januari 2010 en dat voormeld besluit gezien moet worden als een aanvulling van de thans bestreden milieuvergunning met een aantal nieuwe geluidsreducerende maatregelen.

19. De tussenkomende partij wijst in haar laatste memorie eveneens op het tussengekomen besluit van 27 januari 2010. Zij stelt dat, ondanks haar principieel standpunt waarbij de noodzaak van saneringsmaatregelen wordt betwist, zij steeds alle noodzakelijke maatregelen heeft genomen en dat de doeltreffendheid van die maatregelen blijkt uit het verslag van 21 september 2010 over het volledig akoestisch onderzoek.

Beoordeling

20. Artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I bepaalt dat een vergunning kan worden verleend wanneer deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door dit reglement en titel II van Vlarem zijn gesteld en dat de vergunning wordt geweigerd wanneer dat niet het geval is.

Uit voormelde bepaling vloeit onder meer voort dat het bestuur de milieuvergunning dient te weigeren wanneer de geldende algemene en sectorale milieuvoorwaarden niet kunnen worden nageleefd tijdens de exploitatie. Wanneer een vergunningsaanvraag niet aan de geldende normen voldoet, mag de vergunningverlenende overheid er niet zonder meer van uitgaan dat tijdens de exploitatie wel aan de normen zal kunnen worden voldaan. Om te voldoen aan de doelstelling van artikel 30bis van Vlarem I, die preventief van aard is, volstaat het ook niet, zoals de verwerende partij ten onrechte opwerpt, dat de exploitant hoe

dan ook de algemene milieuvoorwaarden van Vlarem II inzake geluid zal dienen na te leven omdat het bestreden besluit van die voorwaarden niet afwijkt. Krachtens artikel 3.1.1, § 1, van Vlarem II zijn die voorwaarden immers in principe van rechtswege van toepassing op alle ingedeelde inrichtingen, ook indien ze niet expliciet worden opgelegd in de milieuvergunning.

Voormelde rechtsplicht bestaat op het ogenblik dat de vergunningverlenende overheid uitspraak doet over de vergunningsaanvraag die haar ter beoordeling is voorgelegd. Daaruit volgt dat de vergunningverlenende overheid, geplaatst voor een onzekerheid omtrent de mogelijkheid tot naleving van de toepasselijke milieunormen, niet kan volstaan met het opleggen, als bijzondere vergunningsvoorwaarde, van maatregelen waarvan niet vaststaat dat zij effectief zullen remediëren aan de vastgestelde normoverschrijdingen.

Te dezen wordt in de motivering van het bestreden besluit aangegeven dat in het kader van de opmaak van het MER bijkomende geluidsmetingen werden uitgevoerd en dat uit die metingen blijkt dat "momenteel het specifiek geluidsniveau van Corus niet voldoet aan de bepalingen van titel II van het Vlarem". In het bestreden besluit staat voorts te lezen dat "wat de bestaande inrichting betreft de effecten op het omgevingsgeluid zeer significant zijn, want de overschrijding bedraagt meer dan 10 dB(A)", dat de effecten op het omgevingsgeluid weinig significant (overschrijding van minder dan 5dB(A)) zijn wat betreft de nieuwe inrichting (CALP) en dat "maatregelen zich opdringen voor nagenoeg alle schouwen van de gieterijen". Aanknopen bij de conclusies van het MER heeft de verwerende partij in de bestreden beslissing aangegeven dat, indien niet wordt voorzien in de noodzakelijke maatregelen die het MER voorstelt om de geluidshinder te reduceren, een "zeer significant effect wordt verwacht" en een "geluidssanering zich opdringt".

Met betrekking tot de geluidsemissies die teweeggebracht worden door de schouwen wordt in het bestreden besluit opgemerkt dat "momenteel een pilootproject in uitvoering is" bestaande uit de plaatsing sinds drie

maanden van een geluidsdemper op de schouw van gieterij 6, maar dat de resultaten hiervan evenwel niet bevredigend waren en dat "verder onderzoek nodig is", onder meer naar een ander concept waarbij alle schouwen worden afgeleid over één schouw. Met betrekking tot dit hinderaspect stelt de verwerende partij in het vooruitzicht dat tegen december 2007 een beslissing wordt genomen over het concept zodat in 2008 de vereiste stedenbouwkundige vergunning kan worden aangevraagd en daarna de uitvoering van de saneringswerken kan plaatsvinden. De noodzakelijk geachte aanpassingen aan de koeltoren CALP, de aanzuigopeningen van de transfo's en het gevelrooster van de koeling smeltoven gieterij 5 zullen worden uitgevoerd voor het einde van 2007. De verwerende partij besluit dat "de controle van de maatregelen na de implementatie van alle aanpassingen zal gebeuren door het uitvoeren van een nieuw volledig akoestisch onderzoek van de site".

Uit wat voorafgaat blijkt dat de geldende geluidsnormen op het openblik van de vergunningverlening niet worden gerespecteerd en dat deze normen zouden moeten kunnen worden gehaald indien een aantal maatregelen worden uitgevoerd. Tegelijk blijkt dat bepaalde maatregelen echter niet het gewenste effect opleveren en dat verder onderzoek nodig is naar andere maatregelen, die niet in het MER aan bod zijn gekomen, waarvan de resultaten niet gekend noch exact bepaalbaar zijn in afwachting van de uitvoering van een volledig akoestisch onderzoek. Zodoende heeft de verwerende partij gehandeld in strijd met artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I, dat voorschrijft dat de vergunningsvoorwaarden garanties moeten inhouden opdat de vergunde inrichting voldoet aan de geldende milieuvoorwaarden. Een vergunningsvoorwaarde die de concretisering van een noodzakelijk te nemen maatregel volledig laat afhangen van bijkomend onderzoek, biedt dergelijke garanties niet.

Aangezien de schending van artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I zich voordoet op het ogenblik van de vergunningverlening, kan de Raad van State bij de beoordeling van de wettigheid van het thans bestreden besluit geen

acht slaan op latere wijzigingen van de vergunningsvoorwaarden voor de desbetreffende exploitatie.

Het tweede onderdeel van het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 17 december 2007 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 26 april 2007, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Corus Aluminium (thans de BVBA Aleris Aluminum Duffel) voor het verder exploiteren en veranderen van een aluminiumverwerkend bedrijf, gelegen aan de A. Stocletlaan 87 te Duffel, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt gewijzigd.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven april tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin